

การพัฒนาการบริหารการศึกษาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1*

THE DEVELOPMENT OF INTERNAL QUALITY ASSURANCE SYSTEM WITH PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY STRATEGY ACCORDING TO PDSR MODEL TO RAISE THE QUALITY OF EDUCATION OF SAHAWITTAYAKOM SCHOOL UNDER KAMPHAENG PHET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

สุกฤษฎา ปงกันทา

Sukittaya Pongkanta

โรงเรียนสหวิทยาคม สพป. กำแพงเพชร เขต 1

Sahawittayakom School Kamphaeng Phet PESAO 1

Corresponding Author's Email: sukittaya7972@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อม การพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบฯ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบฯ และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบฯ เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อมการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR 2) การสร้างและพัฒนารูปแบบฯ 3) การทดลองใช้รูปแบบฯ และ 4) การประเมินรูปแบบฯ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูโรงเรียนสหวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แบบบันทึกและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก 2) แบบสอบถามการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ และ 4) แบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันงานประกันคุณภาพภายในยังไม่เป็นระบบ ปัญหา งานประกันคุณภาพภายใน พบว่า ครูบางส่วนยังไม่เข้าใจงานประกันคุณภาพภายใน และความ

---

* Received 2 November 2025; Revised 15 November 2025; Accepted 20 November 2025

ต้องการการพัฒนาครูต้องการให้โรงเรียนพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน 2) องค์ประกอบของรูปแบบ PDSR ได้แก่ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ปัจจัยการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลลัพธ์ 3) ผลการใช้รูปแบบรูปแบบ PDSR ในปีการศึกษา 2567 พบว่า ความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ PDSR ภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินรูปแบบ PDSR ในภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, งานประกันคุณภาพภายใน, รูปแบบ PDSR

Abstract

The purposes of this research were; 1) to study the condition, problem and demand on preparation for the development of administration of internal quality assurance with professional learning community strategy, 2) to develop the model, 3) to try out the model, and 4) to evaluate the model of administration of internal quality assurance with professional learning community strategy according to PDSR model to raise the quality of education of Sahawittayakom School under Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 1. This research was research and development (R&D). Sample group for real studying were 14 teachers on academic year 2024 selected by purposive selection. The research instruments were; 1) Records and in-depth interviews 2) performing questionnaire, 3) satisfaction questionnaire, and 4) model evaluation form. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research findings were as follows: 1) The conditions, problems and demands on preparation for the development of administration of internal quality assurance were found that internal quality assurance was uncompleted. Some teachers did not understand about internal quality assurance. And the teachers needed the model of the development of administration of internal quality assurance. 2) The components of the development of administration of internal quality assurance with professional learning community strategy according to PDSR model to raise the quality of education of Sahawittayakom School were the objectives of the model, the factors of successfully administration, the processes of administration and the results of administration. 3) The levels of teachers' satisfaction were at the high level. And

the level of the teachers' performance followed the PDSR model was at the high level. And 4) The results of PDSR model evaluation were at the highest level.

Keywords: professional learning community strategy, internal quality assurance, PDSR model

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยเฉพาะในหมวด 6 มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา รวมทั้งให้จัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษารองรับระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สร้างความมั่นใจแก่ทุกฝ่ายว่า การจัดการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพและจะคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้มีการปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีนโยบายปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีจำนวนน้อยลง กระชับ และสะท้อนถึงคุณภาพอย่างแท้จริง เน้นการประเมินตามสภาพจริง ไม่ยุ่งยาก สร้างมาตรฐานระบบการประเมิน เพื่อลดภาระการจัดเก็บข้อมูล ลดการทำเอกสารที่ใช้ในการประเมิน รวมทั้งพัฒนาผู้ประเมินภายในให้มีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือ สามารถให้คำชี้แนะและให้คำปรึกษาแก่สถานศึกษาได้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ปรับใหม่จึงมีจำนวนไม่มาก แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จะเน้นการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพตามบริบทของสถานศึกษา ไม่เพิ่มภาระการจัดทำเอกสารให้สถานศึกษา ปรับกระบวนการที่ดำเนินการประเมินที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาบนพื้นฐานบริบทของสถานศึกษา มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทุนมนุษย์และเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคนในสถานศึกษาต้องรับรู้ และปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุถึงเป้าหมาย คือ มาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดและร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาที่เกิดขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) กระทรวงศึกษาธิการ มีการปฏิรูประบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการปรับปรุงมาตรฐานและประเด็นพิจารณาให้สะท้อนถึงคุณภาพอย่างแท้จริง กำหนดเกณฑ์และรายการประเมินแบบองค์รวม (Holistic Assessment) ซึ่งเป็นการประเมินโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence Based) ลดภาระการจัดทำเอกสารที่ใช้ในการประเมิน ยึดหลักการตัดสินระดับคุณภาพตามหลักการตัดสินโดยอาศัยความเชี่ยวชาญ (Expert Judgment) ของผู้

ประเมิน และใช้การตรวจทานผลการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินในระดับเดียวกัน (Peer Review) ปรับกระบวนการทัศน์ในการประเมินที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาบนพื้นฐานบริบทของสถานศึกษา มีการประกาศใช้กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ในการปรับปรุงระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้มีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษา ของแต่ละระดับและเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประกาศใช้มาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ ประกาศ ณ วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 เพื่อเป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2563)

การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) จึงถือเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา เพราะเป็นระบบที่สร้างความมั่นใจ (Assure) ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรและสังคม เป็นกระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐาน การศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา จัดระบบและโครงสร้าง การวางแผน และการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน อีกทั้งมาตรฐานการศึกษาเป็น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง มาตรฐานถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานในบริบทนี้ จึงเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นการ พัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาโดยองค์รวม การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาทำให้เกิดโอกาส ที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาคุณภาพ เนื่องจากสถานศึกษาทุกแห่งรู้ว่าเป้าหมายของการพัฒนาที่แท้จริง อยู่ที่ใด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

จากสภาพ ปัญหาของโรงเรียนสหวิทยาคม ในการพัฒนางานระบบประกันคุณภาพ ภายใน พบว่า โรงเรียนยังมีปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน เช่น โรงเรียนยังไม่มีนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เข้ามาช่วยพัฒนางานระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ ยังคงยึดและปฏิบัติตามคู่มือที่หน่วยงานต้นสังกัดให้มา (โรงเรียนสหวิทยาคม, 2565) จากข้อมูลดังกล่าวทางโรงเรียนจึงพยายามค้นหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเข้มแข็ง ทางโรงเรียนจึงได้พัฒนานวัตกรรม โดยใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นแนวคิดหลัก เนื่องจากแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษามาร่วมกลุ่มกัน โดยมีวิสัยทัศน์ เป้าหมายร่วมกัน ในการร่วมมือร่วม

พลังกันอย่างเปิดเผยจริงใจ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยการสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ภายใต้เงื่อนไขการได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกลยุทธ์ในการจัดการและใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนานวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วยกลยุทธ์ การวางแผน (Plan: P) การปฏิบัติตามแผน (Do: D) การดูและสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน (See: S) การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect: R) โดยกรรมตัว ร่วมมือ ร่วมพลัง แบบกัลยาณมิตร ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ 1) ผู้บริหาร (Administrator) 2) ครู (Teacher) 3) ครูผู้เรียนร่วม (Buddy Teacher) 4) ที่ปรึกษา (Mentor) และ 5) ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) บนพื้นฐานแนวคิดขององค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ด้านคือ 1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม ความเชื่อ และบรรทัดฐาน 2) การร่วมมือร่วมพลัง และการเรียนรู้ร่วมกัน 3) การมีความรับผิดชอบ ต่อเป้าหมายร่วมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพ และ 5) ภายใต้เงื่อนไขการสนับสนุน (Hord, 1997; DuFour, 2004; Stoll et al., 2006) เป็นแนวคิดที่ทุกคนมีส่วนร่วมคิดและรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยให้ทุกคนทำงานเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน สอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานของโรงเรียนสหวิทยาคม นโยบายที่ 4 ส่งเสริมการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จุดเน้นที่ 8 ส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เข้มแข็ง (โรงเรียนสหวิทยาคม, 2565)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพภายในโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารการศึกษาและการพัฒนาการบริหารงานระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสหวิทยาคม และให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อมการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ

4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) ครูโรงเรียนสหวิทยาเขต จำนวน 13 คน ในปีการศึกษา 2566 ในการทดลองใช้รูปแบบ และ 2) ครูโรงเรียนสหวิทยาเขต จำนวน 14 คน ในปีการศึกษา 2567 ในการใช้รูปแบบ

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ และ 3) และแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อม การพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 โดยการระดมพลังสมอง ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสหวิทยาเขต ปีการศึกษา 2566 รวม 20 คน และศึกษาโรงเรียนที่เป็น Best Practice 3 โรงเรียน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้อำนวยการโรงเรียนและครูที่เกี่ยวข้องกับงานระบบประกันคุณภาพภายใน รวม 6 คน

3.2 ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 โดยยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครูผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 คน และตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน

3.3 ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และใช้รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR โดยทดลองใช้

รูปแบบ PDSR ในปีการศึกษา 2566 กับครู จำนวน 13 คน และใช้รูปแบบ PDSR ในปีการศึกษา 2567 กับครู จำนวน 14 คน

3.4 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในโดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อมการพัฒนากิจการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสหวิทยาคม สรุปได้ดังนี้ ตารางที่ 1 สรุปประเด็นสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อมการพัฒนากิจการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน (n = 20)

ประเด็น	จำนวน (f)	อันดับ
สภาพปัจจุบันงานประกันคุณภาพภายใน		
1. สภาพปัจจุบันงานประกันคุณภาพภายในยังไม่เป็นระบบ	20	1
2. สภาพปัจจุบันงานประกันคุณภาพภายในยังมีปัญหาหลาย ๆ ด้านที่ควรปรับปรุง	19	2
ปัญหาทางงานประกันคุณภาพภายใน		
1. ครูบางส่วนยังไม่เข้าใจงานประกันคุณภาพภายใน	16	1
2. ไม่มีการสร้างคู่มือเพื่อเป็นแนวทางรองรับการประเมินงานประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นหมวดหมู่	15	2
ความต้องการในการพัฒนางานประกันคุณภาพภายใน		
1. ต้องการให้โรงเรียนพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน	20	1
2. ต้องการให้โรงเรียนสร้างคู่มือการพัฒนางานประกันคุณภาพภายใน	19	2

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันงานประกันคุณภาพภายในยังไม่เป็นระบบ และงานประกันคุณภาพภายในยังมีปัญหาหลาย ๆ ด้านที่ควรปรับปรุง ประเด็นปัญหา พบว่า ครูบางส่วนยังไม่เข้าใจงานประกันคุณภาพภายในและยังไม่มีการสร้างคู่มือ เพื่อเป็นแนวทางรองรับการประเมินงานประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นหมวดหมู่ และความต้องการการพัฒนา

พบว่า ครูมีความต้องการให้โรงเรียนพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในและสร้างคู่มือการพัฒนางานประกันคุณภาพภายใน

2. องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการร่างรูปแบบ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ มี 3 ข้อ เรียงตามลำดับความถี่ คือ 1) เพื่อพัฒนางานประกันคุณภาพภายใน 2) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และ 3) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 ปัจจัยการบริหาร มี 5 ข้อ เรียงตามลำดับความถี่ คือ 1) มีปัจจัย 4 M (Materials, Management Man, Money) คน เงิน วัสดุและอุปกรณ์และวิธีการดำเนินการเพียงพอ 2) ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้การสนับสนุน 3) โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนที่พอเพียง 4) มีคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา มีวัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่พอเพียง เหมาะสม และ 5) มีกระบวนการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR MODEL เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหาร มี 4 ข้อ เรียงตามลำดับความถี่ คือ 1) แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (รวมตัว ร่วมใจ ร่วมทำ แบบกัลยาณมิตร) 2) กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (การวางแผน: Plan: P, การปฏิบัติตามแผน (Do: D) การดูและสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน (See) และการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect) 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (ผู้บริหาร: Administrator: A ครูที่รับผิดชอบ (Teacher: T) เพื่อนครูที่รับผิดชอบ (Buddy Teacher: BT) ที่ปรึกษา (Mentor) ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) 4) หลักการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และ องค์ประกอบที่ 4 ผลลัพธ์ มี 4 ข้อ เรียงตามลำดับความถี่ คือ 1) โรงเรียนมีรูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 2) โรงเรียนมีคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในโดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 3) งานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น

3. ผลการหาคุณภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในโดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กำแพงเพชร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการทดลองใช้ในปีการศึกษา 2566 ผลการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ และความพึงพอใจของครูในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR ภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้

5. ผลการใช้ในปีการศึกษา 2567 ผลการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ และความพึงพอใจของครูในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR ภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ การประเมินที่ตั้งไว้

6. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ทั้ง 4 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลการวิจัย ตามประเด็นขั้นตอนการวิจัยทั้ง 4 ขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการเตรียมความพร้อมการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เป็นการวิจัยและพัฒนาที่นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมหรือรูปแบบ (Model) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (R&D) สอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัยและพัฒนา (R&D) ของ นรินทร์ สังข์รักษา (2555) ว่า ในขั้นตอนแรก คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (Research: R₁) โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เพื่อนำมาวางแผนในการจัดทำผลงานที่เป็นการแก้ปัญหาหรือพัฒนางาน ศึกษาค้นคว้าหาแนวทางปัญหา ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อความเข้าใจที่ ร่วมกับการศึกษาภาคสนาม โดยการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา สรุปใจความสำคัญและแนวทางในการพัฒนา สอดคล้องกับ งานวิจัยของ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล (2557) เรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึง

ประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพรายด้านทุกด้านปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนานวัตกรรม (Development: D₁) โดยการยก่างรูปแบบ PDSR และยก่างคู่มือการใช้รูปแบบ PDSR โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครูผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 คน และการหาคุณภาพของรูปแบบ PDSR และคู่มือการใช้รูปแบบ PDSR ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและพัฒนารูปแบบ PDSR สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) โดย สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำเสนอกลยุทธ์และแนวทางการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในสถานศึกษา ใช้เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำกระบวนการ PLC สู่การปฏิบัติแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลยุทธ์ในการนำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ไปสู่การปฏิบัติในโรงเรียนนั้น มีแนวทางที่สำคัญ คือ มีการรวมกลุ่ม PLC เพื่อวางแผน ค้นหาปัญหา ความต้องการ ออกแบบกิจกรรมการแก้ปัญหา วิธีการและสร้างนวัตกรรม นำไปสู่การปฏิบัติ เสนอแนะและสะท้อนผล อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัยและพัฒนา (R&D) ของ นรินทร์ สังข์รักษา (2555) ที่เสนอแนะไว้ใน การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา อีกทั้งรูปแบบ DPSS ยังมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนารูปแบบ ตามแนวคิดของ Keeves, P. John (1997 อ้างถึงใน นรินทร์ สังข์รักษา, 2555) จึงทำให้ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในภาพรวม อยู่ในระดับดีมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนารูปแบบมีการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน ถูกต้องตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร รอดพวง (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้การคิดอย่างเป็นระบบ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า ขั้นตอนของรูปแบบ (3P2R) มี 5 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการ (Prepare: P) 2) การวางแผน (Plan: P) 3) การปฏิบัติ (Perform: P) 4) การสังเกตผล (Review: R) และ 5) การสะท้อนผล (Reflect: R)

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ (Research: R₂) ออกแบบเป็น 2 ระยะย่อย คือ การทดลองใช้รูปแบบ และการนำรูปแบบไปใช้จริง 1 ปีการศึกษา จากการทดลองใช้ (Try out) ในปีการศึกษา 2566 และการใช้จริงในปีการศึกษา 2567 จากการสอบถามการปฏิบัติตามคู่มือการใช้รูปแบบ PDSR พบว่า ในภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ PDSR ได้ผ่านการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา และผ่านการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิเบื้องต้นแล้ว สอดคล้องกับ ชาริณี ตรีวิทย์ (2560) กล่าวว่า การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพและแนวทางสู่ความสำเร็จ คือ การรวมกลุ่มกันทำงานแบบร่วมมือ ร่วมพลังของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน การสืบสอบเพื่อสะท้อนผล

ทางวิชาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้วิธีการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน และผลการศึกษาความพึงพอใจของครูในการพัฒนาการบริหารงานระบบประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR อยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลังการดำเนินการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและกระบวนการเรียนรู้และส่งผลต่อพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนของนักเรียนดีขึ้นและครูสามารถใช้ข้อมูลจากกระบวนการประกันคุณภาพภายในเพื่อวางแผนการสอนและปรับปรุงการสอนของตนเองได้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Vescio, Ross and Adam (2008) ที่วิจัยเรื่องผลกระทบของชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพต่อแนวทางการสอนและการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลและสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุง (Development: D₂) ผลการประเมินรูปแบบ PDSR ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบ PDSR ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผ่านการออกแบบ พัฒนา อย่างเป็นระบบตามระเบียบวิธีวิจัย มีการทดลองใช้การใช้อย่างจริงจังและมีการประเมินโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบในขั้นตอนการประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบตามแนวคิดของ นรินทร์ สังข์รักษา (2555) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบ PDSR ถูกออกแบบสร้างและพัฒนา มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน มีความเป็นไปได้ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จนบรรลุระดับคุณภาพแต่ละด้านที่ตั้งไว้ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานระบบประกันคุณภาพภายใน และสามารถนำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมดี ศรีแก้ว (2559) ได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโดยใช้การจัดการความรู้และการประเมินแบบเสริมพลัง สำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีคุณภาพด้านความเป็นประโยชน์ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้วยเช่นกัน

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 PDSR MODEL

การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR MODEL หรือ Plan-Do-See-Reflect Model เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา คือ การรวมกลุ่ม PLC ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ของครู (Teacher) ครูผู้เรียนร่วม (Buddy Teacher) ผู้บริหาร (Administrator) ที่ปรึกษา (Mentor) และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) มาร่วมวางแผน (P=Plan) ปฏิบัติตามแผน (D=Do) สังเกตการณ์ (S=See) สะท้อนผลการปฏิบัติงาน (R=Reflex) ภายใต้การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ แบบกลายณมิตร

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PDSR MODEL หรือ Plan-Do-See-Reflect Model คือ การรวมกลุ่ม PLC เพื่อวางแผน ค้นหาปัญหา ความต้องการ ออกแบบกิจกรรมการแก้ปัญหา วิธีการและสร้างนวัตกรรมที่เป็น Best Practice นำไปสู่การปฏิบัติ เสนอแนะและสะท้อนผลการปฏิบัติ ช่วยให้ระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย

1.1 การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ของโรงเรียนสหวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานในระดับปฏิบัติที่มีความสำคัญที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ จะมีการศึกษาทำความเข้าใจรูปแบบการพัฒนาให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง มีการนำรูปแบบไปใช้อย่างสมบูรณ์ ตลอดกระบวนการและบูรณาการให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน มีระบบการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการนำรูปแบบไปใช้อย่างต่อเนื่อง มีการประเมินและปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นตามบริบทของตนเอง รวมทั้งมีการเผยแพร่ความสำเร็จ (Best Practice) ในการนำรูปแบบไปใช้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาอื่น

1.2 ควรนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติและเป็นรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นไปอย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอื่น ๆ ในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีการเผยแพร่ผลการวิจัย ในทุกระดับ เพื่อส่งเสริมงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนอย่างทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการขยายผลการวิจัย และการพัฒนารูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน โดยใช้กลยุทธ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยรูปแบบ PDSR เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อยืนยันผลการวิจัยให้กว้างขวางขึ้น ตามหลักการตรวจสอบยืนยัน

2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการประเมินรูปแบบ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินประเภทอื่น ๆ เช่น ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเช่น ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือประกอบการฝึกอบรม การขับเคลื่อนขบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิราพร รอดพ่วง. (2560). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้การคิดอย่างเป็นระบบและการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10(1), 281-296.

- ชาโรณี ตรีวีรัญญ. (2560). การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพด้วยการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน: แนวคิดและแนวทางสู่ความสำเร็จ. *Journal of Education Studies Chulalongkorn University*, 45(1), 299–319.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2555). การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (OJED)*, 9(3), 391–406.
- โรงเรียนสหวิทยาคม. (2565). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564. กำแพงเพชร: โรงเรียนสหวิทยาคม.
- สมดี ศรีแก้ว. (2559). การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโดยใช้การจัดการความรู้และการประเมินแบบเสริมพลังสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 13(61), 159–172.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). แนวทางการหนุนเสริมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2563). การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- DuFour, R. (2004). What is a professional learning community? *Educational Leadership*, 61(8), 6–11.
- Hord, S. M. (1997). Professional learning communities: Communities of continuous inquiry and improvement. *Southwest Educational Development Laboratory*.
- Stoll, L., Bolam, R., McMahon, A., Wallace, M., & Thomas, S. (2006). Professional learning communities: A review of the literature. *Journal of Educational Change*, 7(4), 221–258.
- Vescio, V., Ross, D., & Adams, A. (2008). A review of research on the impact of professional learning communities on teaching practices and student learning. *Teaching and Teacher Education*, 24(1), 80–91.